

Euroopan unionin virallinen lehti

C 348

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

53. vuosikerta
21. joulukuuta 2010

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
II <i>Tiedonannot</i>		

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDONANNOT

Euroopan komissio

2010/C 348/01	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.5949 – Deutsche Bank/Actavis) ⁽¹⁾	1
2010/C 348/02	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.6069 – Mitsui Renewable/FCCE/Guzman) ⁽¹⁾	1
2010/C 348/03	Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen (Asia COMP/M.6034 – Nordic Capital/SafeRoad/ViaCon) ⁽¹⁾	2

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Neuvosto

2010/C 348/04	Ilmoitus henkilöille ja yhteisöille, joihin sovelletaan neuvoston yhteisessä kannassa 2010/788/YUTP tarkoitettuja rajoittavia toimenpiteitä	3
---------------	---	---

FI

Hinta:
3 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

Euroopan komissio

2010/C 348/05	Euron kurssi	5
2010/C 348/06	Kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevän neuvonantajan komitean kokoukseen 13. helmikuuta 2009 antama lausunto alustavasta komission päätösluonnoksesta 7 artiklan poistamisesta EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan ja ETA-sopimuksen 54 artiklan mukaisesta menettelystä Microsoft Corporationia vastaan tehdystä päätöksestä 2007/53/EY ja päätöksen K(2005) 2988 lopull. kumoamisesta – Esittelijä: Tšekki	6
2010/C 348/07	Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan loppukertomus – Asiassa COMP/C-3/37.792 – Microsoft – 7 artiklan poistaminen komission päätöksestä 2007/53/EY ja komission päätöksen K(2005) 2988 kumoaminen	7
2010/C 348/08	Tiivistelmä komission päätöksestä, tehty 4. maaliskuuta 2009, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 102 artiklan mukaisesta menettelystä ja ETA-sopimuksen 54 artiklan mukaisesta menettelystä Microsoft Corporationia vastaan tehdyn komission päätöksen 2007/53/EY 7 artiklan poistamisesta ja päätöksen K(2005) 2988 lopullinen kumoamisesta (Asia COMP/C-3/39.792 – Microsoft) (tiedoksiannettu numerolla K(2009) 1361 lopullinen) ⁽¹⁾	8

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

2010/C 348/09	Yhteenveto säännellyistä markkinoista ja rahoitusmarkkinadirektiivin (Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY) täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa	9
---------------	--	---

V Ilmoitukset

YHTEISEN KAUPPAPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

Euroopan komissio

2010/C 348/10	Ilmoitus tiettyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvistä päätymisestä	16
---------------	--	----

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

*(Tiedonannot)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDONANNOT

EUROOPAN KOMISSIO

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen**(Asia COMP/M.5949 – Deutsche Bank/Actavis)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2010/C 348/01)

Komissio päätti 22 päivänä syyskuuta 2010 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavilla vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla:

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
- sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) asiakirjanumerolla 32010M5949. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta.

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen**(Asia COMP/M.6069 – Mitsui Renewable/FCCE/Guzman)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2010/C 348/02)

Komissio päätti 14 päivänä joulukuuta 2010 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavilla vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla:

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
- sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) asiakirjanumerolla 32010M6069. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta.

Ilmoitetun keskittymän vastustamatta jättäminen
(Asia COMP/M.6034 – Nordic Capital/SafeRoad/ViaCon)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2010/C 348/03)

Komissio päätti 14 päivänä joulukuuta 2010 olla vastustamatta edellä mainittua keskittymää ja todeta sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Päätös perustuu neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 6 artiklan 1 kohdan b alakohtaan. Päätöksen koko teksti on saatavilla vain englannin kielellä, ja se julkistetaan sen jälkeen kun siitä on poistettu mahdolliset liikesalaisuudet. Päätös on saatavilla:

- komission kilpailun pääosaston verkkosivuilla (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>); sivuilla on monenlaisia hakukeinoja sulautumapäätösten löytämiseksi, muun muassa yritys-, asianumero-, päivämäärä- ja alakohtaiset hakemistot,
  - sähköisessä muodossa EUR-Lex-sivustolta (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) asiakirjanumerolla 32010M6034. EUR-Lex on Euroopan yhteisön oikeuden online-tietokanta.
-

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

NEUVOSTO

**Ilmoitus henkilöille ja yhteisöille, joihin sovelletaan neuvoston yhteisessä kannassa 2010/788/YUTP
tarkoitettuja rajoittavia toimenpiteitä**

(2010/C 348/04)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO

Seuraava ilmoitus annetaan tiedoksi henkilöille ja yhteisöille, jotka mainitaan neuvoston yhteisen kannan 2010/788/YUTP liitteessä.

Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston on nimennyt henkilöt ja yhteisöt, jotka on sisällytettävä luetteluihin henkilöistä ja yhteisöistä, joihin sovelletaan päätöslauselman 1596 (2005) 13 ja 15 kohdassa käyttöön otettuja toimenpiteitä sellaisina kuin ne ovat jatkettuina päätöslauselman 1952 (2010) 3 kohdalla.

Asianomaiset henkilöt ja yhteisöt voivat toimittaa milloin tahansa YK:n pakotekomitealle, joka on perustettu YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1533 (2004) 8 kohdan nojalla, hakemuksen siitä, että päätöstä sisällyttää heidät/ne edellä mainittuun YK:n luetteloon harkittaisiin uudelleen. Hakemuksen tueksi on liitettävä asianmukaiset asiakirjat. Hakemukset on lähetettävä seuraavaan osoitteeseen:

United Nations — Focal point for delisting
Security Council Subsidiary Organs Branch
Room S-3055 E
New York, NY 10017
UNITED STATES OF AMERICA

Lisätietoja: <http://www.un.org/sc/committees/751/comguide.shtml>

YK:n päätöksen lisäksi Euroopan unionin neuvosto on päättänyt, että edellä mainitussa liitteessä luetellut henkilöt ja yhteisöt on lisättävä neuvoston päätöksessä 2010/788/YUTP tarkoitettuun luetteloon henkilöistä ja yhteisöistä, joihin kohdistetaan rajoittavia toimenpiteitä. Asianomaisten henkilöiden ja yhteisöjen nimeämisen perusteet esitetään neuvoston päätöksen liitteessä.

Asianomaisia henkilöitä ja yhteisöjä pyydetään kiinnittämään huomiota siihen, että he/ne voivat hakea asetuksen (EY) N:o 1183/2005 liitteessä II mainituilla verkkosivuilla ilmoitetuilta asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta valtuutusta käyttää jäädytettyjä varoja perustarpeita tai tiettyjen maksujen suorittamista varten (vrt. asetuksen 3 artikla).

Asianomaiset henkilöt ja yhteisöt voivat toimittaa neuvostolle hakemuksen siitä, että neuvosto harkitsisi uudelleen päätöstään sisällyttää heidät/ne edellä mainittuihin luetteluihin. Hakemuksen tueksi on liitettävä asianmukaiset asiakirjat ja se on lähetettävä edellä mainittuun osoitteeseen.

Asianomaisia henkilöitä ja yhteisöjä pyydetään kiinnittämään huomiota myös siihen, että neuvoston päätökseen voi hakea muutosta Euroopan unionin yleisessä tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 275 artiklan toisessa kohdassa ja 263 artiklan neljännessä ja kuudennessa kohdassa määrättyjen edellytysten mukaisesti.

EUROOPAN KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

20. joulukuuta 2010

(2010/C 348/05)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,3147	AUD	Australian dollaria	1,3232
JPY	Japanin jeniä	110,10	CAD	Kanadan dollaria	1,3316
DKK	Tanskan kruunua	7,4499	HKD	Hongkongin dollaria	10,2258
GBP	Englannin punttaa	0,84620	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	1,7718
SEK	Ruotsin kruunua	8,9860	SGD	Singaporin dollaria	1,7315
CHF	Sveitsin frangia	1,2698	KRW	Etelä-Korean wonia	1 517,48
ISK	Islannin kruunua		ZAR	Etelä-Afrikan randia	8,9648
NOK	Norjan kruunua	7,8605	CNY	Kiinan juaan renminbiä	8,7750
BGN	Bulgarian leviä	1,9558	HRK	Kroatian kunaa	7,3843
CZK	Tšekin korunaa	25,265	IDR	Indonesian rupiaa	11 886,00
EEK	Viron kruunua	15,6466	MYR	Malesian ringgitiä	4,1372
HUF	Unkarin forinttia	274,83	PHP	Filippiinien pesoa	58,467
LTL	Liettuan litiä	3,4528	RUB	Venäjän ruplaa	40,4550
LVL	Latvian latia	0,7094	THB	Thaimaan bahtia	39,681
PLN	Puolan zlotya	3,9966	BRL	Brasilian realia	2,2466
RON	Romanian leuta	4,2915	MXN	Meksikon pesoa	16,3115
TRY	Turkin liiraa	2,0470	INR	Intian rupiaa	59,7140

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

Kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevän neuvoa-antavan komitean kokouksessaan 13. helmikuuta 2009 antama lausunto alustavasta komission päätösluonnoksesta 7 artiklan poistamisesta EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan ja ETA-sopimuksen 54 artiklan mukaisesta menettelystä Microsoft Corporationia vastaan tehdystä päätöksestä 2007/53/EY ja päätöksen K(2005) 2988 lopull. kumoamisesta

Esittelijä: Tšekki

(2010/C 348/06)

1. Neuvoa-antava komitea yhtyy komission kantaan, jonka mukaan päätöksen 2007/53/EY 7 artikla on poistettava ja päätös K(2005) 2988 (lopullinen) on kumottava.
2. Neuvoa-antava komitea suosittelee lausuntonsa julkaisemista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan loppukertomus**Asiassa COMP/C-3/37.792 – Microsoft – 7 artiklan poistaminen komission päätöksestä 2007/53/EY ja komission päätöksen K(2005) 2988 ⁽¹⁾ kumoaminen**

(2010/C 348/07)

Komissio teki 24. maaliskuuta 2004 päätöksen 2007/53/EY EY:n perustamissopimuksen 82 artiklan ja ETA-sopimuksen 54 artiklan mukaisesta menettelystä Microsoft Corporationia vastaan (asia COMP/C-3/37.792 – Microsoft, EUVL L 32, 6.2.2007, s. 23).

Kyseisen päätöksen, jäljempänä 'päätos', 7 artiklassa säädetään tarkoituksenmukaisen järjestelmän perustamisesta komission avuksi sen valvomisessa, että Microsoft noudattaa päätöstä.

Komissio perusti 28. heinäkuuta 2005 tehdyllä päätöksellä K(2005) 2988, jäljempänä 'toimitsijamiestä koskeva päätös', valvontajärjestelyn säätämällä valvonnasta vastaavan toimitsijamiehen nimittämisestä, tehtävistä ja velvoitteista. Toimitsijamiehen tehtävänä on avustaa komissiota päätöksen noudattamisen valvonnassa ⁽²⁾.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien 17. syyskuuta 2007 antamassaan tuomiossa ⁽³⁾ voimassa sen päätöksen aineellisen sisällön, johon Microsoft oli hakenut muutosta. Tuomioistuimien kuitenkin kumosi päätöksen 7 artiklan siltä osin kuin siinä määrätään Microsoft esittämään ehdotus sellaisen järjestelyn luomisesta, johon sisältyy valvonnasta vastaavalle toimitsijamiehelle myönnettävät valtuudet saada komissiosta riippumatta tutustua Microsoftin tukeen, tietoihin, asiakirjoihin, tiloihin, työntekijöihin ja Microsoftin tuotteiden lähdekoodiin.

Komission tultua tulokseen, että valvontajärjestely sellaisena kuin se on määritelty toimitsijamiestä koskevassa päätöksessä, ei enää ole tarkoituksenmukainen sen valvomiseksi, että Microsoft noudattaa päätöstä 2007/53/EY, komissio on ilmoittanut sekä Microsoftille että toimitsijamiehelle 28. tammikuuta 2009 kirjeitse aikeestaan poistaa päätöksen 7 artikla ja kumota toimitsijamiestä koskeva päätös.

Microsoft vastasi 10. helmikuuta lähettämällään sähköpostilla ottamatta kantaa aiottuun päätöksen. Valvonnasta vastaava toimitsijamies vastasi samana päivänä päivätyllä kirjeellä, jossa hän ei ilmaissut mielipidettä valvottaviin kysymyksiin vaikuttavista komission päätöksistä.

Mielestäni Microsoftille osoitettu luonnos lopulliseksi päätökseksi ei sisällä sellaisia oikeudellisia seikkoja tai tosiseikkoja, joita ei ole esitetty Microsoftille ja valvonnasta vastaavalle toimitsijamiehelle 28. tammikuuta 2009 päivätyssä kirjeessä.

Edellä esitetyn perusteella katson, että Microsoftin ja toimitsijamiehen oikeus tulla kuulluksi on toteutunut.

Brysselissä 16 päivänä helmikuuta 2009.

Karen WILLIAMS

⁽¹⁾ Laadittu tietyissä kilpailuasioita koskevissa menettelyissä kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan toimivaltuuksista 23 päivänä toukokuuta 2001 tehdyn komission päätöksen (2001/462/EY, EHTY) 15 ja 16 artiklan mukaisesti – EYVL L 162, 19.6.2001, s. 21.

⁽²⁾ Ks. päätöksen 7 artikla ja toimitsijamiestä koskevan päätöksen 3 artikla.

⁽³⁾ Asia T-201/04, Microsoft v. komissio (Kok. 2007, s. 11-3601).

Tiivistelmä komission päätöksestä,**tehty 4. maaliskuuta 2009,****Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 102 artiklan mukaisesta menettelystä ja ETA-sopimuksen 54 artiklan mukaisesta menettelystä Microsoft Corporationia vastaan tehdyn komission päätöksen 2007/53/EY 7 artiklan poistamisesta ja päätöksen K(2005) 2988 lopullinen kumoamisesta****(Asia COMP/C-3/39.792 – Microsoft)***(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 1361 lopullinen)***(Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)****(2010/C 348/08)**

4. maaliskuuta 2009 komissio teki päätöksen 2007/53/EY Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 102 artiklan mukaisesta menettelystä ja ETA-sopimuksen 54 artiklan mukaisesta menettelystä Microsoft Corporationia vastaan tehdyn komission päätöksen 7 artiklan poistamisesta ja päätöksen K(2005) 2988 lopullinen kumoamisesta. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 30 artiklan säännösten mukaisesti komissio julkaisee osapuolten nimet ja päätöksen olennaisen sisällön. Se ottaa huomioon yritysten oikeutetut edut sen suhteen, ettei niiden liikesalaisuuksia paljasteta. Päätöksen teksti on saatavilla kilpailun pääosaston verkkosivuilla osoitteessa:

<http://ec.europa.eu/competition/antitrust/cases/>

- (1) Komissio osoitti 24. maaliskuuta 2004 Microsoft Corporationille, jäljempänä 'Microsoft', päätöksen 2007/53/EY, jäljempänä 'päättös', Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 102 artiklan, silloinen EY:n perustamis-sopimuksen 82 artikla, mukaisesta menettelystä. Päätöksessä komissio totesi, että Microsoft oli rikkonut SEUT-sopimuksen 102 artiklaa ja ETA-sopimuksen 54 artiklaa. Komissio velvoitti Microsoftin toteuttamaan useita toimenpiteitä varmistaa, että edellä mainittu rikkominen saadaan lopetettua tehokkaasti.
- (2) Päätöksen 7 artiklassa todetaan seuraavaa: "Microsoft Corporationin on toimitettava 30 päivän kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta komissiolle ehdotus sellaisen soveltuvan järjestelyn käyttöön ottamisesta, jonka avulla komission on helpompi valvoa, että Microsoft Corporation noudattaa tätä päätöstä. Järjestelyyn on sisällyttävä Microsoftista Corporationista riippumaton valvonnasta vastaava toimitsijamies. Komissio pidättää itsellään oikeuden asettaa tällainen järjestely päätöksellä, jos se katsoo, ettei Microsoft Corporationin ehdottama valvontajärjestely ole soveltuva".
- (3) Päätöksen 7 artiklan mukaisesti ja Microsoftin riittämättömien ehdotusten seurauksena komissio osoitti 28. heinäkuuta 2005 Microsoftille komission päätöksen K(2005) 2988, jäljempänä 'toimitsijamiestä koskeva päätös', jolla asetettiin valvonnasta vastaavan toimitsijamiehen käsitävä valvontajärjestely.
- (4) Toimitsijamiestä koskevan päätöksen mukaisesti valvonnasta vastaava toimitsijamies nimettiin lokakuussa 2005. Hän on hoitanut toimeksiantoaan komission valvonnassa ja Microsoftin rahoittamana.
- (5) Microsoft jätti 7. kesäkuuta 2004 hakemuksen yleiseen tuomioistuimeen päätöstä koskevan kumoamiskanteen.
- (6) Yleinen tuomioistuin kumosi 17. syyskuuta 2007 antamassaan tuomiossa asiassa T-201/04 ⁽¹⁾, jäljempänä 'tuomio', päätöksen 7 artiklan siltä osin, kuin siinä vaaditaan Microsoftia ehdottamaan (ja varattiin komissiolle oikeus määrätä) valvontajärjestely, johon sisältyisi Microsoftin rahoittama valvonnasta vastaava komissiosta riippumaton itsenäistä tutkintavaltaa harjoittava toimitsijamies.
- (7) Ulkoiset tekniset asiantuntijat voivat antaa komissiolle toimitsijamiehen teknisiä neuvoja laadullisesti vastaavia neuvoja. Näin ollen komissio on päättänyt luottaa jatkossa, siinä määrin kuin se on tarpeellista, tällaisiin asiantuntijoihin, jotka auttavat komissiota valvomaan, kuinka Microsoft noudattaa päätöstä.
- (8) Kilpailunrajoituksia ja määräävää markkina-asemaa käsittelevä neuvon-antava komitea antoi asiasta myönteisen lausunnon 13. helmikuuta 2009.
- (9) Komission 4. maaliskuuta 2009 antamalla päätöksellä poistetaan 7 artikla päätöksestä ja kumotaan toimitsijamiestä koskeva päätös.

⁽¹⁾ Asia T-201/04, Microsoft v. komissio (Kok. 2007, s. II-3601).

JÄSENVALTIOIDEN TIEDOTTEET

Yhteenveto säännellyistä markkinoista ja rahoitusmarkkinadirektiivin (Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY) täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa

(2010/C 348/09)

Rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 2004/39/EY (EUVL L 145, 30.4.2004) 47 artiklassa säädetään, että jokainen jäsenvaltio voi antaa ”säänneltyjen markkinoiden” aseman sen alueella toimiville ja sen säännöksiä noudattaville markkinoille.

Direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa määritellään ”säännellyt markkinat” markkinoiden ylläpitäjän ylläpitämäksi ja/tai hallinnoimaksi monenkeskiseksi järjestelmäksi, joka kyseisessä järjestelmässä ja järjestelmän ehdottomien sääntöjen mukaisesti kokoaa yhteen rahoitusvälineitä koskevat useiden kolmansien osapuolten osto- ja myynti-intressit tai helpottaa niiden yhteen kokoamista siten, että tuloksena on sopimus sellaisista rahoitusvälineistä, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi näiden markkinoiden sääntöjen ja/tai järjestelmien mukaisesti, ja jolla on toimilupa ja joka toimii säännöllisesti ja direktiivin 2004/39/EY III osaston säännösten mukaisesti.

Direktiivin 2004/39/EY 47 artiklassa säädetään, että jokaisen jäsenvaltion on laadittava ajantasainen luettelo säännellyistä markkinoista, joille se on antanut toimiluvan. Kyseiset tiedot on toimitettava muille jäsenvaltioille ja Euroopan komissiolle. Kyseisen artiklan mukaan komissio julkaisee sille toimitetut säänneltyjä markkinoita koskevat ajantasaiset tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* vähintään kerran vuodessa. Oheinen luettelo on laadittu tämän vaatimuksen mukaisesti.

Oheisesta luettelosta ilmenee toimivaltaisten kansallisten viranomaisten ”säännellyiksi markkinoiksi” vahvistamien markkinoiden nimet. Lisäksi siinä mainitaan markkinoiden toiminnasta vastaava yksikkö sekä toimivaltainen viranomais, jonka tehtävänä on antaa tai hyväksyä markkinoita koskevat säännöt.

Markkinoille tulon esteiden madaltumisen ja kaupankäynnin erikoistumisen myötä ”säänneltyjen markkinoiden” luettelo muuttuu nopeammin kuin sijoituspalveludirektiivin 93/22/ETY nojalla. Rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 47 artiklan mukaan Euroopan komission on myös julkaistava säänneltyjen markkinoiden luettelo internetsivuillaan ja päivitettävä sitä säännöllisesti. Sen lisäksi, että luettelo julkaistaan vuosittain EUVL:ssä, Euroopan komissio aikoo pitää ajantasaisen version luettelosta virallisilla internetsivuillaan (http://ec.europa.eu/internal_market/securities/isd/mifid_en.htm). Luetteloa päivitetään säännöllisesti kansallisten viranomaisten toimittamien tietojen perusteella. Viranomaisia pyydetään ilmoittamaan jatkosakin komissiolle kaikista muutoksista, jotka ne ovat tehneet kotijäsenvaltionsa säänneltyjen markkinoiden luetteloon.

Jäsenvaltio	Säänneltyjen markkinoiden nimi	Toiminnanharjoittaja	Markkinoiden nimeämisestä ja valvonnasta vastaava viranomais
Itävalta	1. Amtlicher Handel (viralliset markkinat) 2. Geregelter Freiverkehr (puoliviralliset markkinat)	1.-2. Wiener Börse AG	1.-2. Finanzmarktaufsichtsbehörde (Rahoitusmarkkinoiden valvontaviranomais)
Belgia	1. a) Le marché «Euronext Brussels»/De «Euronext Brussels» markt, b) Le marché des instruments dérivés d'Euronext Brussels/De markt voor afgeleide producten van Euronext Brussels.	1. Euronext Brussels SA/NV.	1. a) Reconnaissance: Ministre des Finances sur avis de la Commission bancaire, financière et des assurances (CBFA). Erkennung: Minister van Financiën op advies van de Commissie voor het Bank-, Financier- en Assurantiewezen (CBFA) b) Surveillance: CBFA. Toezicht: CBFA

Jäsenvaltio	Säänneltyjen markkinoiden nimi	Toiminnanharjoittaja	Markkinoiden nimeämisestä ja valvonnasta vastaava viranomainen
	2. Le marché réglementé hors bourse des obligations linéaires, des titres scindés et des certificats de trésorerie/De gereglementeerde buitenbeursmarkt van de lineaire obligaties, de gesplitste effecten en de schatkistcertificaten.	2. Fonds des rentes/Rentenfonds	2. a) Reconnaissance: Législateur (art. 144, §2 de la loi du 2.8.2002). Erkennung: Regelgeber (art. 144, §2 van de wet van 2.8.2002). b) Surveillance: Comité du Fonds des rentes, pour compte de la CBFA. Toezicht: Comité van het Rentenfonds, voor rekening van de CBFA
Bulgaria	1. Официален пазар (viralliset markkinat) 2. Неофициален пазар (epäviralliset markkinat)	Българска Фондова Борса — София АД (Bulgarian arvopaperipörssi – Sofia JSCo)	Комисия за финансов надзор (Rahoitusalan valvontakomissio)
Kypros	Cyprus Stock Exchange (Kyproksen arvopaperipörssi) 1. Päämarkkinat 2. Rinnakkaismarkkinat 3. Vaihtoehtoiset markkinat 4. Joukkovelkakirjamarkkinat 5. Sijoitusyhtiömarkkinat 6. Suurten hankkeiden markkinat 7. Valtameriliikenteen markkinat	1.-7. Kyproksen arvopaperipörssi	1.-7. Kyproksen arvopaperi- ja valuuttakomissio (Cyprus Securities and Exchange Commission)
Tšekki	1. Päämarkkinat (Hlavní trh) 2. Vapaat markkinat (Volný trh) 3. Viralliset markkinat 4. Futuurimarkkinat 5. Spotmarkkinat	1.-2. Prahan arvopaperipörssi (Burza cenných papírů Praha, a.s.) 3. RM-SYSTEM, Tšekin arvopaperipörssi (RM-SYSTÉM, česká burza cenných papírů a.s.) 4.-5. Prahan energiapörssi (Energetická burza Praha)	1.-5. Tšekin keskuspankki
Tanska	1. NASDAQ OMX Copenhagen A/S — osakemarkkinat — joukkovelkakirjamarkkinat — johdannaismarkkinat 2. Dansk Autoriseret Markedsplads A/S (Danish Authorised Market Place Ltd. (DAMP)) (säännöllinen kauppa arvopapereilla, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi mutta ei julkisesti noteerattu)	1. Copenhagen Stock Exchange AS (Kööpenhaminan arvopaperipörssi Oy) 2. Danish Authorised Market Place AS (DAMP)	Finanstilsynet (Tanskan rahoitusalan valvontaviranomainen)
Viro	1. Väärtpaperibörs (Arvopaperipörssi) — Põhinimekiri (päälista) — Võlakirjade nimekiri (joukkovelkakirjalista) — Fondiosakute nimekiri (rahas-tolista) 2. Reguleeritud turg (Säännellyt markkinat) — Lisanimelikiri (toissijainen lista)	NASDAQ OMX Tallinn AS (NASDAQ OMX Tallinn Oy)	Finantsinspeksioon (Viron rahoitusalan valvontaviranomainen)
Suomi	Arvopaperipörssi: — Pörssilista — Pre-lista — Muut arvopaperit -lista	NASDAQ OMX Helsinki Oy	Nimeäminen: valtiovarainministeriö Valvonta: — Sääntöjen hyväksyntä: valtiovarainministeriö — Noudattamisen valvonta: Finanssivalvonta

Jäsenvaltio	Säänneltyjen markkinoiden nimi	Toiminnanharjoittaja	Markkinoiden nimeämisestä ja valvonnasta vastaava viranomainen
Ranska	1. Euronext Paris 2. MATIF 3. MONEP	Euronext Paris (1.-3.)	Ehdotus: Autorité des marchés financiers (AMF) Hyväksyntä: talousministeri (ks. code monétaire et financier, L.421-1§)
Saksa	1. Börse Berlin (Regulierter Markt; Berliinin toiset säännellyt markkinat) 2. Tradegate Exchange (Regulierter Markt) 3. Börse Düsseldorf (Regulierter Markt) 4. Frankfurter Wertpapierbörse (Regulierter Markt) 5. Eurex Deutschland 6. Hanseatische Wertpapierbörse Hamburg (Regulierter Markt) 7. Niedersächsische Börse zu Hannover (Regulierter Markt) 8. Börse München (Regulierter Markt) 9. Baden-Württembergische Wertpapierbörse (Regulierter Markt) 10. European Energy Exchange	1. Börse Berlin AG. 2. Tradegate Exchange GmbH 3. Börse Düsseldorf AG 4. Deutsche Börse AG 5. Eurex Frankfurt AG 6. BöAG Börsen AG 7. BöAG Börsen AG 8. Bayerische Börse AG 9. Börse-Stuttgart AG 10. European Energy Exchange AG, Leipzig	Börsenaufsichtsbehörden der Länder (osavaltioiden pörssivalvontaviranomaiset) ja Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin) Osavaltioiden viranomaiset: 1. ja 2. Senatsverwaltung für Wirtschaft, Technologie und Frauen, Berliini 3. Finanzministerium des Landes Nordrhein-Westfalen, Düsseldorf 4. ja 5. Hessisches Ministerium für Wirtschaft, Verkehr und Landesentwicklung, Wiesbaden 6. Freie und Hansestadt Hamburg, Behörde für Wirtschaft und Arbeit 7. Niedersächsisches Ministerium für Wirtschaft, Arbeit und Verkehr, Hannover 8. Bayerisches Staatsministerium für Wirtschaft, Infrastruktur, Verkehr und Technologie, München 9. Wirtschaftsministerium Baden-Württemberg, Stuttgart 10. Sächsisches Staatsministerium für Wirtschaft und Arbeit, Dresden
Kreikka	1. Ateenan pörssi — arvopaperimarkkinat — johdannaismarkkinat 2. Sähköiset arvopapereiden jälkimarkkinat (HDAT – velkainstrumenttimarkkinat)	1. Ateenan pörssi 2. Kreikan keskuspankki	1. Kreikan pääomamarkkinoiden valvontakomissio (Hellenic Capital Market Commission (HCMC)) 2. Kreikan pääomamarkkinoiden valvontakomissio
Unkari	Budapesti Értéktőzsde Zrt. (Budapestin arvopaperipörssi) — Részvénytársaság (osakejaosto) — Hitelpapír Szekció (velkainstrumenttijaosto) — Származékos Szekció (johdannaisjaosto) — Áru szekció (hyödykejaosto) — Szabadpiaci szekció (vapaiden markkinoiden jaosto)	Budapesti Értéktőzsde Zrt. (Budapestin arvopaperipörssi)	Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (Unkarin rahoitusalan valvontaviranomainen)
Irlanti	Main Securities Market of the Irish Stock Exchange (Irlannin arvopaperipörssin päämarkkinat)	Irish Stock Exchange Ltd (Irlannin arvopaperipörssi Oy)	Irlannin keskuspankki hyväksyy ”säännellyt markkinat” (lukuun ottamatta listalleottoehtoja) ja valvoo, noudattavakko markkinatoimijat rahoitusmarkkinadirektiiviä

Jäsenvaltio	Säänneltyjen markkinoiden nimi	Toiminnanharjoittaja	Markkinoiden nimeämisestä ja valvonnasta vastaava viranomainen
Italia	<ol style="list-style-type: none"> Sähköiset osakemarkkinat (MTA) Sähköiset joukkovelkakirjamarkkinat (MOT) Sähköiset avoimet rahastot ja pörssinoiteerattujen raaka-aineiden (ETC:t) markkinat (EFT-Plus) Sähköiset arvopapereiden johdannaismarkkinat (SeDeX) Investointivälineiden markkinat (MIV) Italian johdannaismarkkinat, joilla käydään kauppaa konsolidoidun rahoituslain (IDEM) 1(2)(f) ja 1(2)(i) pykälässä tarkoitetuilla rahoitusvälineillä Italian ja ulkomaisten hallitusten joukkolainojen tukkumarkkinat (MTS) Sellaisten kansainvälisten organisaatioiden, joissa hallitukset ovat mukana, liikkeeseen laskemilla hallituksesta riippumattomilla joukkolainoilla ja arvopapereilla käytävä tukkukauppa (MTS Corporate) Valtion joukkolainojen internet-tukkukauppa (BondVision) 	<ol style="list-style-type: none"> -6. Borsa Italiana SpA 7.-9. Società per il Mercato dei Titoli di Stato — MTS SpA 	<p>Consob hyväksyy pörssitoimintaa järjestävät yhtiöt ja niiden säännöt.</p> <p>Valtiovarainministeriö hyväksyy Consobia ja Italian keskuspankkia (Banca d'Italia) kuultuaan valtion arvopapereita tukkumarkkinoilla hoitavan yhtiön.</p>
Latvia	<p>NASDAQ OMX Riga</p> <ul style="list-style-type: none"> — päälista — joukkovelkakirjalista — toissijainen lista — rahastolista 	JSC NASDAQ OMX Riga	Finanšu un kapitāla tirgus komisija (Rahoitus- ja pääomamarkkinoiden valvontakomisio)
Liettua	<p>Nasdaq OMX Vilnius</p> <ul style="list-style-type: none"> — Nasdaq OMX Vilniusin päälista — Nasdaq OMX Vilniusin toissijainen lista — Nasdaq OMX Vilniusin joukkovelkakirjalista — Nasdaq OMX Vilniusin rahastolista 	Nasdaq OMX Vilnius	Liettuan arvopaperialan valvontakomisio
Luxemburg	Bourse de Luxembourg	Société de la Bourse de Luxembourg S.A.	Commission de surveillance du Secteur Financier (Rahoitusalan valvontaviranomainen)
Malta	Maltan arvopaperipörssi (Malta Stock Exchange)	Maltan arvopaperipörssi (Malta Stock Exchange)	Maltan rahoituspalvelu-viranomainen (Malta Financial Services Authority)
Alankomaat	<ol style="list-style-type: none"> a) Euronext Amsterdam Cash Market: <ul style="list-style-type: none"> — Euronext Amsterdam b) Euronext Amsterdam Derivatives Market 2. Endex 	<ol style="list-style-type: none"> NYSE Euronext (International) BV, NYSE Euronext (Holding) BV, Euronext NV, Euronext (Holdings) NV en Euronext Amsterdam NV ENDEX European Energy Derivatives Exchange N.V. 	<ol style="list-style-type: none"> -3. Lupa: Alankomaiden valtiovarainministeri kuultuaan rahoitusmarkkinoiden valvontaviranomaista. Valvonta: Rahoitusmarkkinoiden valvontaviranomainen ja Alankomaiden valtiovarainministeriö
Puola	<ol style="list-style-type: none"> Rynek podstawowy (päämarkkinat) Rynek równoległy (rinnakkaismarkkinat) Regulowany Rynek Pozagiełdowy (OTC) 	<ol style="list-style-type: none"> -2. Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. (Varsovan arvopaperipörssi) 3. BondSpot S.A. 	1.-3. Komisja Nadzoru Finansowego (Puolan rahoitusalan valvontakomisio)

Jäsenvaltio	Säänneltyjen markkinoiden nimi	Toiminnanharjoittaja	Markkinoiden nimeämisestä ja valvonnasta vastaava viranomainen
Portugali	<ol style="list-style-type: none"> 1. Eurolist by Euronext Lisbon (viralliset markkinat) 2. Mercado de Futuros e Opções (futuuri- ja optiomarkkinat) 3. MEDIP — Mercado Especial de Dívida Pública (julkisen sektorin lainamarkkinat) 4. MIBEL — Mercado Regulamentado de Derivados do MIBEL. (energiamarkkinat) 	<ol style="list-style-type: none"> 1.-2. Euronext Lisbon — Sociedade Gestora de Mercados Regulamentados S.A. 3. MTS Portugal — Sociedade Gestora do Mercado Especial de Dívida Pública, SGMR, S.A. 4. OMIP — Operador do Mercado Ibérico de Energia (Pólo Português), Sociedade Gestora de Mercado Regulamentado, SA (OMIP). 	Valtiovarainministeriö hyväksyy markkinat CMVM:n (Comissão do mercado da valores mobiliários) ehdotuksesta. CMVM vastaa markkinoiden sääntelystä ja valvonnasta.
Romania	<ol style="list-style-type: none"> 1. Piața reglementată (Säännellyt spotmarkkinat – BVB) 2. Piața reglementată la termen (Säännellyt johdannaismarkkinat – BVB) 3. Piața reglementată - (Säännellyt johdannaismarkkinat – BMFMS) 4. Piața reglementată la vedere (Säännellyt spotmarkkinat – BMFMS) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ja 2. S.C. Bursa de Valori București S.A. (Bukarestin arvopaperipörssi Oy) 3. ja 4. S.C. Bursa Monetar Financiară și de Mărfuri S.A. Sibiu (Monetary-Financial and Commodities Exchange S.A. Sibiu) 	1.-4. Comisia Națională a Valorilor Mobiliare (Romanian arvopaperialan valvontakomisio)
Slovakia	<ol style="list-style-type: none"> 1. Noteerattujen arvopapereiden markkinat — päälistan markkinat — rinnakkaislistan markkinat 2. Säännellyt vapaat markkinat 	Bratislavan arvopaperipörssi	Slovakian keskuspankki
Slovenia	Ljubljanan arvopaperipörssin viralliset markkinat (Borzni trg)	Ljubljanska borza (Ljubljanan arvopaperipörssi)	Arvopaperimarkkinoiden valvontaviranomainen (Agencija za trg vrednostnih papirjev)
Espanja	<p>A. Bolsas de Valores (kaikissa on pää- ja rinnakkaisjaostot)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Bolsa de Valores de Barcelona; 2. Bolsa de Valores de Bilbao; 3. Bolsa de Valores de Madrid; 4. Bolsa de valores de Valencia. <p>B. Mercados oficiales de Productos Financieros Derivados</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. MEFF Renta Fija; 	<ol style="list-style-type: none"> A1: Sociedad Rectora de la Bolsa de Valores de Barcelona S.A. A2. Soc. Rectora de la Bolsa de Valores de Bilbao S.A. A3. Soc. Rectora de la Bolsa de Valores de Madrid S.A. A4. Soc. Rectora de la Bolsa de Valores de Valencia. S.A. B1. Soc. Rectora de Productos Financieros Derivados de RENTA Fija S.A. 	<p>CNMV (Comisión Nacional del Mercado de Valores)</p> <p>Espanjan keskuspankki (Banco de España) vastaa julkisen sektorin lainamarkkinoista.</p>

Jäsenvaltio	Säänneltyjen markkinoiden nimi	Toiminnanharjoittaja	Markkinoiden nimeämisestä ja valvonnasta vastaava viranomainen
	<p>2. MEFF Renta Variable.</p> <p>C. Mercado MFAO de Futuros del Aceite de Oliva</p> <p>D. AIAF Mercado de Renta Fija</p> <p>E. Mercados de Deuda Pública en Anotaciones</p>	<p>B2. Soc. Rectora de Productos Financieros Derivados de Renta Variable S.A.</p> <p>C. (MFAO) Sociedad rectora del Mercado de Futuros del Aceite de Oliva, S.A.</p> <p>D. AIAF Mercado de Renta Fija</p> <p>E. Banco de España</p>	
Ruotsi	<p>1. Nasdaq OMX Stockholm AB</p> <ul style="list-style-type: none"> — osakkeiden ja niitä vastaavien rahoitusvälineiden säännelty markkinat — johdannaisten säännelty markkinat — joukkovelkakirjojen ja niitä vastaavien rahoitusvälineiden säännelty markkinat <p>2. Nordic Growth Market NGM AB</p> <ul style="list-style-type: none"> — osakkeiden ja muiden osuuksien säännelty markkinat — muiden rahoitusinstrumenttien säännelty markkinat 	<p>1. Nasdaq OMX Stockholm AB</p> <p>2. Nordic Growth Market NGM AB</p>	Finansinspektionen (Ruotsin rahoitusalan valvontaviranomainen)
Yhdistynyt kuningaskunta	<p>1. EDX</p> <p>2. PLUS-Markets Group — PLUS-listed Market</p> <p>3. The London International Financial Futures and Options Exchanges (LIFFE)</p> <p>4. The London Metal Exchange</p> <p>5. Intercontinental Exchange — ICE Futures Europe</p> <p>6. London Stock Exchange — Regulated Market</p>	<p>1. EDX London Limited</p> <p>2. PLUS Markets plc</p> <p>3. LIFFE Administration and Management</p> <p>4. The London Metal Exchange Limited</p> <p>5. ICE Futures Europe</p> <p>6. London Stock Exchange plc</p>	1.-6. Financial Services Authority (Rahoituspalveluviranomainen)
Islanti	OMX Nordic Exchange á Islandi (säännelty markkinat)	OMX Nordic Exchange	Fjármálaeftirlitið (Islannin rahoitusalan valvontaviranomainen)
Liechtenstein	N.A.	N.A.	N.A.
Norway	<p>1. Oslo Stock Exchange (Oslon arvopaperipörssi) (virallinen lista)</p> <ul style="list-style-type: none"> — osakemarkkinat — johdannaismarkkinat (rahoitus) — joukkovelkakirjamarkkinat 	1. Oslo Børs ASA	Finanstilsynet (Norjan rahoitusalan valvontaviranomainen)

Jäsenvaltio	Säänneltyjen markkinoiden nimi	Toiminnanharjoittaja	Markkinoiden nimeämisestä ja valvonnasta vastaava viranomainen
	2. Oslo Axess — Osakemarkkinat	2. Oslo Børs ASA	
	3. Nord Pool (virallinen lista) — Johdannaismarkkinat (hyödykkeet)	3. Nord Pool ASA	
	4. Imarex — Johdannaismarkkinat (hyödykkeet)	4. Imarex ASA	
	5. Fish Pool — Johdannaismarkkinat (hyödykkeet)	5. Fish Pool ASA	

V

(Ilmoitukset)

YHTEISEN KAUPPAPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

EUROOPAN KOMISSIO

Ilmoitus tiettyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvistä päättymisestä

(2010/C 348/10)

1. Euroopan komissio ilmoittaa polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30. marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ⁽¹⁾ 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että jäljempänä mainittujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolo päättyy jäljempänä olevassa taulukossa ilmoitettuna päivänä, jollei asiassa panna vireille tarkastelua seuraavassa kuvatun menettelyn mukaisesti.

2. Menettely

Unionin tuottajat voivat esittää kirjallisen tarkastelupyynnön. Pyynnössä on oltava riittävät todisteet siitä, että toimenpiteiden voimassaolon päättymisen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen.

Jos komissio päättää tarkastella kyseisiä toimenpiteitä, tuojille, viejille, viejamaan edustajille ja unionin tuottajille annetaan tilaisuus täsmentää tai todistaa vääräksi tarkastelupyynnössä esitettyjä näkökohtia tai esittää niitä koskevia huomautuksia.

3. Määräaika

Unionin tuottajat voivat jättää kirjallisen tarkastelupyynnön edellä esitetyillä perusteilla Euroopan komissiolle (European Commission, Directorate-General for Trade (Unit H-1), N-105 4/92, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË ⁽²⁾) tämän ilmoituksen julkaisemisen jälkeen, kuitenkin viimeistään kolme kuukautta ennen jäljempänä olevassa taulukossa mainittua päivämäärää.

4. Tämä ilmoitus julkaistaan asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tuote	Alkuperä- tai viejämaa(t)	Toimenpiteet	Viite	Voimassaolon päättymispäivä
Raudasta tai teräksestä valmistetut saumattomat putket	Kroatia Ukraina Venäjä	Polkumyöntitulli	Neuvoston asetus (EY) N:o 954/2006 (EUVL L 175, 29.6.2006, s. 4), sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 812/2008 (EUVL L 220, 15.8.2008, s. 1)	30.6.2011

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ F. +32 22956505.

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

EUROOPAN KOMISSIO

VALTIONTUKI – ITALIA

Valtiontuki C 26/10 (ex NN 43/10) – Muiden kuin kaupallisten yhteisöjen erityistarkoituksiin käyttämille kiinteistöille myönnettävää vapautusta kunnallisesta kiinteistöverosta koskeva järjestelmä

Kehotus huomautusten esittämiseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan mukaisesti

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2010/C 348/11)

Komissio on ilmoittanut 12. lokakuuta 2010 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Italialle päätöksestään aloittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee edellä mainittua toimenpidettä ja muihin kuin kaupallisiin yhteisöihin liittyvää säännöstä.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa toimenpiteistä, joita koskevan menettelyn komissio aloittaa, kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Greffe
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Fax +32 22961242

Huomautukset toimitetaan Italialle. Huomautusten esittäjä voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyytensä luottamuksellista käsittelyä. Tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

KUVAUS TOIMENPITEISTÄ, JOITA KOSKEVAN MENETTELYN KOMISSIO ALOITTAÄ

Kunnallista kiinteistöveroa ("ICI"), joka otettiin käyttöön vuonna 1992 asetuksella N:o 504/92, maksaa jokainen kiinteistön omistava luonnollinen henkilö ja oikeushenkilö. Veroa maksavat sekä vakituiset että muut kuin vakituiset asukkaat riippumatta siitä, mihin tarkoitukseen kiinteistöä käytetään. Maksettava määrä lasketaan kiinteistön katasteriarvon mukaan. Verosta täysimääräisesti vapautettuihin kiinteistöluokkiin kuuluu muun muassa sellaisten muiden kuin kaupallisten yhteisöjen käyttämä kiinteistöomaisuus, joiden harjoittama toiminta koskee ainoastaan sosiaalihuoltoa, hyvinvointia, terveyttä, koulutusta, majoitusta, kulttuuria, virkistystä, urheilua, uskontoa ja uskonnollisia menoja (jumalanpalvelukset). Kyseistä verovapautusta sovelletaan tällaiseen toimintaan edellyttäen, ettei se ole luonteeltaan ainoastaan kaupallista.

Yhtenäisen tuloverolain (Unified Law on Income Tax, TUIR) 149 §:ssä määritellään ehdot, jotka saattavat johtaa siihen, että

yksikkö menettää "muun kuin kaupallisen statuksensa". Erityisesti TUIRin 149 §:n 1 momentissa säädetään, että jos muu kuin kaupallinen yhteisö harjoittaa pääasiallisesti kaupallista toimintaa, se menettää "muun kuin kaupallisen statuksensa". TUIRin 149 §:n 4 momentissa säädetään, että kyseisessä artiklassa tarkoitettuja ehtoja ei sovelleta kirkollisiin elimiin, joille on myönnetty yksityisoikeudellinen asema, eikä harrastelijoiden urheilukerhoihin.

TOIMENPITEIDEN ARVIOINTI

Komissio katsoo, että kummatkin käsiteltävänä olevat verojärjestelmät näyttävät täyttävän kaikki edellytykset, joiden perusteella niitä voidaan pitää valtiontukena.

Erityisesti toimenpiteet näyttävät muodostavan poikkeuksen Italian verojärjestelmästä. Mitä tulee kunnallisesta kiinteistöverosta

tehtävään poikkeukseen, näyttää siltä, että muiden kuin kaupallisten yhteisöjen käyttämiä kiinteistöjä voitaisiin käyttää myös kaupalliseen toimintaan. Ottaen huomioon, että yleisenä sääntönä kiinteistön muu kuin kaupallinen käyttö on verovapaata, kun taas kaupallista käyttöä verotetaan täysimääräisesti, muiden kuin kaupallisten yhteisöjen vapautus kunnallisesta kiinteistöveroista näyttää muodostavan valikoivan edun. TUIRin 149 §:n 4 momentin osalta komissio toteaa tässä vaiheessa, että säännös, jonka perusteella sääntöjä ei sovelleta kirkollisiin elimiin ja harrastelijoiden urheilukerhoihin, muodostaa ainoastaan alustavasti valikoivan toimen, koska se myönnetään ainoastaan näille yhteisöille.

Toimet näyttävät näin ollen tarjoavan taloudellisen edun, joka keventää asianomaisten yhteisöjen verotaakkaa, ja ne näyttävät koskevan valtion varoja.

Toimet näyttävät vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan ja vääristävän tai uhkaavan vääristää kilpailua, koska ainakin joillakin poikkeuksesta hyötyvillä aloilla kilpaillaan ja käydään kauppaa Euroopan unionissa.

Mikään 107 artiklan 2 ja 3 kohdassa mainituista poikkeuksista ei näytä sovellettavalta, ja tuet näyttävät sisämarkkinoille soveltumattomilta, lukuun ottamatta tukea, jota myönnetään tietyille kulttuurin ja kulttuuriperinnön säilyttämisen edistämiseksi toimiville yhteisöille.

Komissio ei tässä vaiheessa voi poissulkea, että joidenkin toimien, joita kyseiset toimenpiteet hyödyttävät, voitaisiin katsoa olevan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluita.

Komissio katsoo, että toteuttamalla kyseiset toimenpiteet Italian viranomaiset ovat saattaneet myöntää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

Koska komissio epäilee, ettei tuki sovellu yhteismarkkinoille, se ehdottaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa määrätyn muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista.

Neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan mukaan sääntöjenvastainen tuki voidaan periä takaisin tuensaajalta.

KIRJEEN TEKSTI

"In seguito all'esame delle informazioni fornite dalle autorità italiane sui provvedimenti in oggetto, la Commissione informa l'Italia di aver deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 108, paragrafo 2, del trattato sul funzionamento dell'Unione europea ("TFUE")⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Con effetto dal 1° dicembre 2009, l'articolo 87 e l'articolo 88 del trattato CE sono sostituiti rispettivamente dall'articolo 107 e dall'articolo 108 del trattato sul funzionamento dell'Unione europea (TFUE), ma non cambiano nella sostanza. Ai fini della presente decisione, i riferimenti agli articoli 107 e 108 del TFUE vanno intesi in riferimento rispettivamente agli articoli 87 e 88 del trattato CE, ove necessario.

1. PROCEDIMENTO

- (1) Nel 2006 la Commissione ha ricevuto una serie di denunce incentrate fundamentalmente sui due regimi seguenti:
  - a) l'esenzione dall'imposta comunale sugli immobili (in appresso "ICI") per gli immobili utilizzati da enti non commerciali e destinati esclusivamente allo svolgimento di attività assistenziali, previdenziali, sanitarie, didattiche, ricettive, culturali, ricreative, sportive, nonché di attività di religione e di culto [articolo 7, comma 1, lettera i) del Decreto legislativo n. 504 del 30 dicembre 1992], e
  - b) la riduzione alla metà dell'imposta sul reddito delle persone giuridiche per gli enti elencati all'articolo 6 del D.P.R. n. 601 del 29 settembre 1973, ossia principalmente enti di assistenza sociale, istituti di istruzione e di studio senza fine di lucro, ed enti con fini di beneficenza ed istruzione (compresi gli enti ecclesiastici). Tale disposizione contempla anche gli istituti autonomi per le case popolari, nonché fondazioni ed associazioni aventi scopi esclusivamente culturali.
- (2) A seguito delle denunce ricevute in merito alla sopra menzionata esenzione dall'ICI, il 5 maggio 2006 la Commissione ha inviato alle autorità italiane una richiesta di informazioni sul regime in questione, cui l'Italia ha risposto con lettera del 7 giugno 2006.
- (3) Con lettera dell'8 agosto 2006, in seguito all'entrata in vigore di alcuni emendamenti alla legislazione ICI, i servizi della Commissione hanno comunicato ai denunciati che, in base ad un'analisi preliminare, non vi era motivo di proseguire l'indagine.
- (4) Il 5 settembre 2006 le autorità italiane hanno presentato ulteriori informazioni relativamente all'ICI, evidenziando le modifiche alla legislazione in materia entrate in vigore nel luglio 2006.
- (5) Con lettera del 25 ottobre 2006 i denunciati hanno nuovamente affermato la non conformità dell'esenzione dall'ICI per gli enti non commerciali con l'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE. Con lettera del 14 novembre 2006 i servizi della Commissione hanno ribadito ai denunciati che, in base alle informazioni disponibili, non vi era motivo di proseguire ulteriormente l'indagine su tale esenzione.
- (6) Con lettera del 25 gennaio 2007 la Commissione ha chiesto alle autorità italiane ulteriori informazioni sulla riduzione del 50 % dell'imposta sul reddito delle persone giuridiche applicabile a certi enti. Le autorità italiane hanno fornito le informazioni richieste con lettera del 2 luglio 2007.

- (7) La Commissione ha ricevuto dai denunciati ulteriori lettere in merito all'esenzione dall'ICI nel gennaio e nel settembre 2007. Nella lettera del 12 settembre 2007 i denunciati hanno portato all'attenzione della Commissione l'articolo 149 del Testo Unico delle Imposte sui Redditi approvato con D.P.R. n. 917 del 22 dicembre 1986 (in appresso "TUIR"), che, a loro avviso, accorderebbe un trattamento fiscale favorevole solo agli enti ecclesiastici e alle associazioni sportive dilettantistiche.
- (8) Il 5 novembre 2007 la Commissione ha invitato le autorità italiane a presentare ulteriori informazioni su tutte le disposizioni che, secondo i denunciati, concedono un trattamento preferenziale. Lo stesso giorno la Commissione ha anche richiesto ai denunciati di dimostrare gli effetti sulla concorrenza e sugli scambi delle misure denunciate, e di presentare dati sul presunto pregiudizio subito come conseguenza dell'applicazione di tali misure.
- (9) Le autorità italiane hanno fornito le informazioni richieste con lettere del 3 dicembre 2007 e del 30 aprile 2008.
- (10) Il 21 maggio 2008 i denunciati hanno trasmesso ulteriore documentazione riguardante, a loro dire, l'esenzione dall'ICI applicata agli enti non commerciali e la riduzione del 50 % dell'imposta sul reddito delle persone giuridiche, concentrandosi principalmente sul presunto aiuto accordato agli enti ecclesiastici.
- (11) Il 20 ottobre 2008, i denunciati hanno inviato una lettera di costituzione in mora (art. 265 TFUE), chiedendo alla Commissione di avviare il procedimento di indagine formale e di adottare una decisione formale in merito alle loro denunce.
- (12) Il 24 novembre 2008 la Commissione ha inviato un'ulteriore richiesta di informazioni alle autorità italiane, che hanno risposto con lettera dell'8 dicembre 2008.
- (13) Con lettera del 19 dicembre 2008, i servizi della Commissione hanno comunicato ai denunciati di ritenere, in base ad un'analisi preliminare, che le misure contestate non configurassero un aiuto di Stato e che non fosse quindi necessario continuare l'indagine.
- (14) Il 26 gennaio 2009 le autorità italiane hanno emanato una circolare volta a chiarire il campo d'applicazione dell'esenzione dall'ICI per gli enti non commerciali. Il 2 marzo 2009 i denunciati hanno scritto alla Commissione esprimendo la loro insoddisfazione per la legislazione vigente e criticando la sopra menzionata circolare.
- (15) Il 18 giugno 2009 i denunciati hanno inviato un e-mail ai servizi della Commissione chiedendo informazioni sullo stato dell'indagine, e l'11 gennaio 2010, con un altro e-mail, hanno nuovamente domandato alla Commissione di

avviare il procedimento di indagine formale. I servizi della Commissione hanno risposto con lettera del 15 febbraio 2010, confermando le argomentazioni avanzate nella precedente corrispondenza del 19 dicembre 2008 e ribadendo l'assenza di motivi per procedere ulteriormente l'indagine.

- (16) Il 26 aprile 2010 due denunciati hanno proposto ciascuno un ricorso di annullamento dinanzi al Tribunale contro la lettera della Commissione del 15 febbraio 2010 ⁽¹⁾.
- (17) Alla luce di ulteriori nuovi elementi e sulla base di tutte le informazioni di cui attualmente dispone, la Commissione è giunta alla conclusione che, a questo stadio, non è possibile escludere che le misure in questione possano costituire regimi di aiuti di Stato, ed ha pertanto deciso di proseguire l'indagine.

2. DESCRIZIONE DELLE MISURE

2.1. Osservazioni preliminari. Riduzione alla metà dell'imposta sul reddito delle persone giuridiche: aiuto esistente

- (18) Per quanto riguarda la riduzione del 50 % dell'imposta sul reddito delle persone giuridiche [vedi punto 1, lettera b)], la Commissione è giunta alla conclusione che tale misura potrebbe costituire un aiuto di Stato esistente. Infatti, lo speciale trattamento fiscale per i soggetti di cui all'articolo 6 del D.P.R. n. 601/73 risale almeno alla legge 6 agosto 1954, n. 603. Più precisamente, l'articolo 3 di tale legge prevedeva un'esenzione totale dall'imposta sulle società per una serie di enti, inclusi quelli ora figuranti all'articolo 6 del D.P.R. n. 601/73 ⁽²⁾. Risulta dunque che il trattamento preferenziale per gli enti in questione esisteva prima dell'entrata in vigore del trattato CE, e che le modifiche intervenute successivamente a tale data hanno semplicemente ridotto l'entità del vantaggio fiscale concesso da tale misura. La Commissione ritiene quindi che la misura in oggetto possa configurare un aiuto esistente ⁽³⁾, e sarà trattata nell'ambito di un procedimento relativo agli aiuti esistenti.
- (19) Ciò posto, il presente procedimento verterà solo sull'esenzione dall'ICI concessa agli enti non commerciali e sull'articolo 149, quarto comma, del TUIR, descritti più dettagliatamente in appresso. Nessuna delle due misure è stata mai notificata alla Commissione.

⁽¹⁾ Cfr. le cause T-192/10, *Ferracci/Commissione* (GU C 179 del 3.7.2010, pag. 45) e T-193/10, *Scuola Elementare Maria Montessori/Commissione* (GU C 179 del 3.7.2010, pag. 46).

⁽²⁾ Come sottolineato dalla Corte di giustizia, "in una situazione in cui la modifica di un regime esistente ha l'effetto di ridurre l'importo degli aiuti che possono o che devono essere corrisposti, essa non ha lo stesso effetto di un aiuto nuovo, in quanto quest'ultimo implica, per definizione, l'aumento degli oneri a carico dello Stato" (sentenza del 4.3.2009, causa T-265/04, *Tirrenia*, punto 127).

⁽³⁾ Sentenza del Tribunale del 4.3.2009, cause riunite T-265/04, T-292/04 e T-504/04, *Tirrenia di navigazione contro Commissione*, punto 127.

2.2. Esenzione dall'imposta comunale sugli immobili

- (20) L'attuale sistema relativo all'ICI è stato introdotto col Decreto legislativo n. 504/92. Soggetti passivi dell'imposta sono tutte le persone fisiche e giuridiche in possesso di immobili (per motivi di proprietà, diritto di usufrutto, uso, abitazione od enfiteusi). L'imposta è corrisposta sia da residenti che da non residenti, indipendentemente dall'uso che viene fatto dell'immobile.
- (21) L'importo da corrispondere è calcolato sulla base del valore catastale dell'immobile.
- (22) Ai sensi dell'articolo 7, primo comma, lettera i) del Decreto Legislativo n. 504/92 [in appresso "articolo 7, c. 1, lettera i)"], sono totalmente esenti dall'imposta gli immobili utilizzati da enti non commerciali, destinati esclusivamente allo svolgimento di attività assistenziali, previdenziali, sanitarie, didattiche, ricettive, culturali, ricreative e sportive, nonché di attività di religione e di culto.
- (23) Ai sensi dell'articolo 7, comma 2-bis del Decreto legge n. 203/2005, convertito con legge 2 dicembre 2005 n. 248, e dell'articolo 39 del Decreto legge n. 223/2006, l'esenzione di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i), del Decreto Legislativo n. 504/92 si intende applicabile alle attività indicate nella medesima lettera anche se sono di natura commerciale, alla sola condizione che tali attività non abbiano natura esclusivamente commerciale.
- (24) Le autorità italiane hanno chiarito che l'esenzione dall'ICI di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i), si applica se ricorrono due condizioni cumulative:
- i) gli immobili devono essere utilizzati da enti non commerciali⁽¹⁾. La legge definisce enti non commerciali gli enti pubblici e privati diversi dalle società, che non hanno per oggetto esclusivo o principale l'esercizio di attività commerciali;
  - ii) gli immobili devono essere usati esclusivamente per lo svolgimento delle attività elencate all'articolo 7, c. 1, lettera i).
- (25) Con circolare n. 2/DF del Ministero delle Finanze, del 26 gennaio 2009 (in appresso "la Circolare"), le autorità italiane hanno precisato quali enti possano essere considerati non commerciali e le caratteristiche che devono presentare le attività svolte dagli enti non commerciali affinché questi possano godere dell'esenzione in questione.
- (26) La Circolare ricorda che gli enti non commerciali possono essere sia pubblici che privati. Secondo la Circolare, possono essere considerati enti non commerciali pubblici i seguenti soggetti⁽²⁾: lo Stato, le regioni, le province, i comuni, le camere di commercio, le aziende sanitarie, gli enti

pubblici istituiti esclusivamente per lo svolgimento di attività previdenziali, assistenziali e sanitarie, gli enti pubblici non economici, gli istituti previdenziali e assistenziali, le Università ed enti di ricerca e le aziende pubbliche di servizi alla persona (ex IPAB). Fra gli esempi di enti non commerciali privati menzionati nella circolare figurano: le associazioni, le fondazioni e i comitati, le organizzazioni non governative (ONG), le associazioni sportive dilettantistiche, le organizzazioni di volontariato, gli enti che acquisiscono la qualifica fiscale di Onlus e gli enti ecclesiastici, appartenenti alla Chiesa cattolica e ad altre confessioni religiose.

- (27) La Circolare precisa altresì che le attività svolte negli immobili esenti dall'ICI di fatto non dovrebbero essere disponibili sul mercato⁽³⁾ oppure dovrebbero essere attività svolte per rispondere a bisogni socialmente rilevanti che non sono sempre soddisfatti dalle strutture pubbliche né dagli operatori privati commerciali.
- (28) La Circolare sviluppa una serie di criteri per ciascuna delle attività elencate all'articolo 7, c. 1, lettera i), per stabilire quando ciascuna di esse debba essere considerata non di natura esclusivamente commerciale. Ad esempio, nei settori delle attività sanitarie e sociali, è richiesto che i beneficiari abbiano concluso una convenzione o un contratto con le pubbliche autorità, condizione necessaria per fornire servizi che siano almeno parzialmente finanziati o rimborsati dal servizio sanitario nazionale o dagli organismi pubblici competenti. Per quanto riguarda le attività didattiche, la scuola deve soddisfare gli standard di insegnamento, deve accogliere alunni portatori di handicap, deve applicare la contrattazione collettiva e deve garantire la non discriminazione in fase di accettazione degli alunni; gli eventuali avanzi di gestione, inoltre, devono essere reinvestiti totalmente nell'attività didattica. Per quanto attiene alle sale cinematografiche, esse devono proiettare film di interesse culturale, film ai quali sia stato rilasciato l'attestato di qualità, o film per ragazzi. Quanto alla ricettività, in particolare alla ricettività turistica, è richiesto che le attività non siano rivolte a un pubblico indifferenziato ma a categorie predefinite, e che il servizio non sia fornito per l'intero anno solare. Il fornitore di servizi deve inoltre applicare rette di importo ridotto rispetto ai prezzi di mercato e non deve comportarsi come un normale proprietario d'albergo.

2.3. Articolo 149 del TUIR

- (29) L'articolo 149 TUIR è contenuto nel Titolo II, Capo III del TUIR. Il Capo III stabilisce le disposizioni fiscali applicabili agli enti non commerciali, come le norme per il calcolo della base imponibile e per la loro tassazione⁽⁴⁾. L'articolo 149 individua le condizioni che possono portare alla perdita della "qualifica di ente non commerciale".
- (30) In particolare, l'articolo 149, primo comma, del TUIR stabilisce che un ente non commerciale perde tale qualifica qualora eserciti prevalentemente attività commerciale per un intero periodo d'imposta.

⁽¹⁾ Più precisamente l'articolo 7, lettera i) del Decreto legislativo 504/92 si riferisce ai soggetti di cui all'articolo 87 (ora articolo 73), primo comma, lettera c), del D.P.R. n. 917/86 (TUIR). La definizione contenuta in quest'ultima disposizione è quella di enti non commerciali.

⁽²⁾ Non è chiaro se l'elenco contenuto nella circolare sia esaustivo o meno.

⁽³⁾ Cfr. la circolare n. 2/DF del 29 gennaio 2010, punto 5.

⁽⁴⁾ Vedi articolo 143 e segg. del TUIR.

- (31) Il comma 2 dell'articolo 149 del TUIR indica quali criteri per la definizione di "commercialità" dell'ente la prevalenza dei redditi annui derivanti da attività commerciali rispetto alle entrate istituzionali, nonché la prevalenza delle immobilizzazioni relative all'attività commerciale rispetto alle restanti attività. La forma giuridica adottata dagli enti in questione non influisce in alcun modo sulla perdita della "qualifica di ente non commerciale".
- (32) L'articolo 149, quarto comma, stabilisce che le disposizioni di cui all'articolo 149, commi 1 e 2 non si applicano agli enti ecclesiastici riconosciuti come persone giuridiche agli effetti civili ed alle associazioni sportive dilettantistiche.

3. POSIZIONE DELLE AUTORITÀ ITALIANE

- (33) Per quanto riguarda l'esenzione dall'ICI per gli enti non commerciali in relazione allo svolgimento delle attività di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i), le autorità italiane hanno in primo luogo indicato che, di norma, l'uso non commerciale di immobili è generalmente esente da imposizione, mentre l'uso commerciale è tassato interamente. In secondo luogo, le autorità italiane hanno argomentato che la misura in oggetto è giustificata dalla "logica del sistema fiscale". In particolare, sarebbe in linea con la logica del sistema fiscale italiano un trattamento differenziato fra le attività a fini di lucro, da un lato, e le attività di carattere sociale, come quelle assistenziali, caritatevoli e religiose, dall'altro. Tale trattamento preferenziale è stato stabilito al momento dell'entrata in vigore della legislazione sull'ICI, e il regime fiscale più favorevole riservato alla categoria di immobili di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i) riguarderebbe un ampio numero di fabbricati, identificati in base a criteri oggettivi, secondo principi di utilità sociale e beneficio sociale.
- (34) Quanto all'articolo 149, quarto comma, del TUIR, le autorità italiane hanno spiegato che tale disposizione è volta a preservare la competenza esclusiva del Ministero dell'Interno, che è la sola autorità competente a revocare il riconoscimento degli enti ecclesiastici come persone giuridiche agli effetti civili. Il riconoscimento di tale ente come persona giuridica agli effetti civili, e quindi indirettamente il riconoscimento della sua qualifica non commerciale, nonché la sua revoca, sarebbe quindi una prerogativa esclusiva del Ministero dell'Interno italiano. Questo potrebbe spiegare il contenuto dell'articolo 149, quarto comma e, secondo le autorità italiane, costituirebbe altresì il motivo per tenere conto del controllo esercitato dal Ministero dell'Interno ai fini della valutazione della misura in termini di aiuto di Stato. Le autorità italiane hanno spiegato che il termine "ente ecclesiastico" non si riferisce solamente agli enti di culto cattolico ma anche a quelli appartenenti ad altre confessioni religiose.

4. VALUTAZIONE

4.1. Esistenza dell'aiuto

- (35) L'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE stabilisce che: "Salvo deroghe contemplate dai trattati, sono incompatibili con il mercato interno, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero me-

diate risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza."

- (36) Secondo una giurisprudenza costante, "la nozione di impresa abbraccia qualsiasi entità che esercita un'attività economica, a prescindere dallo status giuridico di detta entità e dalle sue modalità di finanziamento" ⁽¹⁾. Analogamente, il fatto che un'entità non persegua scopi di lucro non è un criterio determinante per stabilire se si tratti o meno di un'impresa ⁽²⁾.
- (37) Per quanto riguarda l'esenzione dall'ICI concessa agli enti non commerciali, la Commissione ritiene, a questo stadio del procedimento, che a beneficiarne possano essere delle imprese, poiché la disposizione di legge si riferisce ad attività che risultano, almeno parzialmente, rientrare nel campo d'applicazione del diritto UE della concorrenza ⁽³⁾. Analogamente, per quanto riguarda l'articolo 149, quarto comma, del TUIR, la Commissione ritiene che i beneficiari di tale disposizione possano svolgere attività economiche e quindi essere qualificati come imprese relativamente a tali attività.
- (38) A questo stadio del procedimento, la Commissione ritiene inoltre che i criteri stabiliti dalla Circolare per escludere la natura commerciale (ai sensi della legislazione italiana) delle attività di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i), non possano escludere la natura economica (ai sensi del diritto UE della concorrenza) delle stesse attività. Ad esempio, nei settori delle attività sanitarie e sociali, la Circolare richiede una convenzione con le pubbliche autorità. Ciò, tuttavia, risulta semplicemente essere la condizione necessaria per ottenere almeno un parziale rimborso dal servizio sanitario nazionale. Per quanto riguarda le attività didattiche, la Circolare, da un lato, sembra esigere il rispetto di una serie di obblighi affinché l'attività svolta sia paritaria rispetto a quella statale, e d'altro lato richiede che gli eventuali avanzi di gestione siano reinvestiti nella stessa attività didattica. Questi obblighi non sembrano tali da escludere la natura economica dell'attività. Quanto alle sale cinematografiche, i requisiti della Circolare, piuttosto che escludere la natura economica del servizio fornito, sembrano imporre agli operatori interessati di essere attivi in particolari segmenti di mercato (qualità, interesse culturale, film per ragazzi) qualora intendano ottenere l'esenzione fiscale. Lo stesso sembra verificarsi relativamente alle attività ricettive, laddove l'obbligo di applicare rette di importo ridotto rispetto ai prezzi di mercato e di non comportarsi come un normale albergo non sembra a sua volta escludere la natura economica dell'attività, come sostenuto anche dai denunciati.

⁽¹⁾ Sentenza della Corte di giustizia del 23 aprile 1991, causa C-41/90, *Höfner contro Macrotton GmbH*, Racc. 1991, pag. I-1979, punto 21.

⁽²⁾ Sentenza della Corte di giustizia del 1.7.2008, causa C-49/07, *MOTOE*, Racc. 2008, pag. I-4863, punti 27 e 28.

⁽³⁾ Ad esempio, la Commissione ministeriale si riferisce a quattro sentenze della Corte di Cassazione, la n. 4573, 4642, 4644 e 4645 dell'8 marzo 2004, relative a un ente ecclesiastico che gestiva una casa di cura e un pensionato secondo modalità commerciali (punto 1.3). Contrariamente all'interpretazione data dalla Corte di Cassazione, basata sulla versione originale dell'articolo 7, c. 1, lettera i), del Decreto legislativo n. 504/92, la Commissione ministeriale indica che, in base alle disposizioni dell'articolo 7, comma 2-bis del Decreto legge n. 203/2005, convertito con legge 2 dicembre 2005 n. 248, e dell'articolo 39 del Decreto legge n. 223/2006, tali situazioni dovrebbero rientrare nell'esenzione dall'ICI.

4.1.1. Risorse statali

- (39) La Commissione osserva che il provvedimento comporta l'impiego di risorse statali, poiché il Tesoro italiano rinuncia a un gettito fiscale per l'importo corrispondente all'abbattimento dell'imposta.
- (40) Una perdita di gettito fiscale equivale in effetti al consumo di risorse statali sotto forma di spese fiscali. Consentendo ad enti, che possono essere classificati come imprese, di ridurre gli oneri fiscali attraverso esenzioni, le autorità italiane rinunciano ad entrate che spetterebbero loro se non vi fosse l'esenzione. Pertanto l'esenzione dall'ICI — nella misura in cui prevede un'esenzione dal pagamento di tale imposta — comporta una perdita di risorse statali. Analogamente, l'articolo 149, quarto comma, del TUIR implica una perdita di risorse statali e interessa risorse statali nella misura in cui prevede la non applicazione, agli enti ecclesiastici e alle associazioni sportive dilettantistiche, delle norme riguardanti la perdita della qualifica di ente non commerciale e dei vantaggi fiscali legati a tale status (vedi sezione in appresso) nel caso in cui detti enti svolgano prevalentemente attività commerciali.

4.1.2. Vantaggio

- (41) Secondo la giurisprudenza, il concetto di aiuto vale a designare non soltanto prestazioni positive, ma anche interventi che in varie forme alleviano gli oneri che normalmente gravano sul bilancio di un'impresa⁽¹⁾.
- (42) Poiché l'esenzione dall'ICI riduce gli oneri generalmente inclusi nei costi operativi di imprese in possesso di immobili in Italia, essa sembra pertanto concedere agli enti interessati un vantaggio economico rispetto ad altre imprese che non possono beneficiare di tali agevolazioni fiscali pur svolgendo attività economiche analoghe.
- (43) L'articolo 149, quarto comma, del TUIR, consentendo agli enti ecclesiastici e alle associazioni sportive dilettantistiche di beneficiare delle disposizioni fiscali applicabili agli enti non commerciali (più precisamente, per gli enti ecclesiastici, la possibilità di optare per il regime forfetario applicabile agli enti non commerciali, e per le associazioni sportive dilettantistiche la possibilità di beneficiare del regime forfetario previsto dalla legge n. 389 del 16 dicembre 1991)⁽²⁾, anche qualora gli enti in questione non possano più essere considerati come enti non commerciali, permette a tali enti di godere di un trattamento fiscale più vantaggioso. L'articolo 149, quarto comma risulta quindi apportare un vantaggio economico rispetto ad altre imprese che non possono beneficiare di tale trattamento fiscale vantaggioso pur svolgendo attività analoghe.

4.1.3. Selettività

- (44) La comunicazione della Commissione sull'applicazione delle norme relative agli aiuti di Stato alle misure di tassazione diretta delle imprese⁽³⁾ (in appresso la "comunicazione della Commissione") indica che: "Il principale criterio

per applicare l'articolo 92, paragrafo 1 (ora articolo 107, paragrafo 1, del TFUE) ad una misura fiscale è dunque il fatto che tale misura instauri, a favore di talune imprese dello Stato membro, un'eccezione all'applicazione del sistema tributario. Occorre quindi determinare innanzitutto quale sia il sistema generale applicabile. Si dovrà poi valutare se l'eccezione a tale sistema o le differenziazioni al suo interno siano giustificate dalla natura o dalla struttura del sistema stesso, ossia se discendano direttamente dai principi informatori o basilari del sistema tributario dello Stato membro interessato."

- (45) In altre parole, per valutare la selettività di una misura, occorre accertare se, nell'ambito di un dato regime giuridico, detta misura rappresenti un vantaggio per talune imprese rispetto ad altre che si trovino in una situazione fattuale e giuridica analoga. La determinazione del contesto di riferimento assume un'importanza maggiore nel caso delle misure fiscali, dal momento che l'esistenza stessa di un vantaggio può essere accertata solo rispetto ad un livello di tassazione definito "normale"⁽⁴⁾.
- (46) Tuttavia, come chiarito anche dalla Corte di giustizia, "una misura in deroga rispetto all'applicazione del sistema fiscale generale può essere giustificata dalla natura e dalla struttura generale del sistema tributario qualora lo Stato membro interessato possa dimostrare che tale misura discende direttamente dai principi informatori o basilari del suo sistema tributario. In proposito va operata una distinzione fra, da un lato, gli obiettivi che persegue un determinato regime fiscale e che sono ad esso esterni e, dall'altro, i meccanismi inerenti al sistema tributario stesso, necessari per il raggiungimento di tali obiettivi"⁽⁵⁾.
- (47) La Corte di giustizia ha inoltre sostenuto in più occasioni che l'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE non fa alcuna distinzione fra le cause o le finalità degli aiuti di Stato, ma li definisce in relazione ai loro effetti⁽⁶⁾. Il concetto di aiuto di Stato non si applica tuttavia ai provvedimenti statali che operano delle differenziazioni fra le imprese, laddove tale differenziazione scaturisca dalla natura o dalla struttura generale del sistema cui appartengono. Come spiegato nella comunicazione della Commissione, "talune condizioni possono essere giustificate da differenze oggettive tra i contribuenti".
- (48) Pertanto, in linea con la giurisprudenza, la Commissione valuterà la selettività delle misure fiscali in oggetto seguendo tre fasi. In primo luogo verrà definito il regime

⁽¹⁾ Sentenza della Corte di giustizia del 8.11.2001, causa C-143/99, *Adria-Wien Pipeline*, Racc. 2001, pag. I-8365, punto 38.

⁽²⁾ Cfr. l'articolo 145 del TUIR.

⁽³⁾ GU C 384 del 10.12.1998, pag. 3.

⁽⁴⁾ Sentenza della Corte di giustizia del 6.9.2006, causa C-88/03, *Portogallo contro Commissione*, Racc. 2006, pag. I-7115, punto 56.

⁽⁵⁾ Sentenza della Corte di giustizia del 6.9.2006, causa C-88/03, *Portogallo contro Commissione*, Racc. 2006, pag. I-7115, punto 81. Cfr. Anche la sentenza della Corte di giustizia del 29.4.2004, causa C-308/01, *GIL Insurance*, Racc. 2004, pag. I-4777, punto 68.

⁽⁶⁾ Si vedano ad esempio: sentenza della Corte di giustizia del 29.2.1996, causa C-56/93, *Belgio contro Commissione*, Racc. 1996, pag. I-723, punto 79; sentenza della Corte di giustizia del 26.9.1996, causa C-241/94, *Francia contro Commissione*, Racc. 1996, pag. I-4551, punto 20; sentenza della Corte di giustizia del 17.6.1999, causa C-75/97, *Belgio contro Commissione*, Racc. 1999, pag. I-3671, punto 25, e sentenza della Corte di giustizia del 13.2.2003, causa C-409/00, *Spagna contro Commissione*, Racc. 2003, pag. I-10901, punto 46.

comune o "normale" del sistema fiscale applicabile, che costituisce il sistema di riferimento. Occorrerà in secondo luogo valutare e stabilire se i vantaggi apportati dalla disposizione fiscale in questione derogano rispetto al sistema di riferimento, nella misura in cui la disposizione porta ad una differenziazione fra operatori economici che, alla luce dell'obiettivo perseguito dal regime, si trovano in una situazione fattuale e giuridica analoga. In terzo luogo, se tale deroga sussiste, sarà necessario esaminare se la stessa risulta dalla natura o dalla struttura del sistema tributario in cui rientra e se potrebbe quindi essere giustificata dalla natura o dalla logica di tale sistema. In tale contesto, in linea con la giurisprudenza, uno Stato membro deve dimostrare se tali differenziazioni discendono direttamente dai principi informativi o basilari del sistema.

a) *Sistema di riferimento*

(49) L'ICI è stata introdotta nel 1992 ed è un'imposta autonoma, dovuta ai comuni. La Commissione ritiene pertanto che il sistema di riferimento per la valutazione della misura in questione sia l'ICI in sé.

(50) Per quanto riguarda l'articolo 149, quarto comma, del TUIR, figurante, come sopra indicato (cfr. punto 29 e segg.), nella sezione relativa al trattamento fiscale degli enti non commerciali, la Commissione ritiene che il sistema di riferimento per la valutazione della misura in questione sia il trattamento fiscale di altri enti non commerciali.

b) *Deroga al sistema di riferimento*

i) *Esenzione dall'ICI*

(51) Ai sensi degli articoli 1 e 3 del Decreto Legislativo n. 504/92, soggetti passivi dell'ICI sono tutte le persone giuridiche in possesso di immobili, indipendentemente dall'uso che ne viene fatto. L'articolo 7 indica quali categorie di immobili sono esenti dall'imposta⁽¹⁾.

(52) Pertanto, a questo stadio, va ritenuto che l'esenzione dall'ICI per gli immobili di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i), del Decreto Legislativo n. 504/92 deroghi al sistema di riferimento, secondo il quale è tenuta a pagare l'ICI ogni persona giuridica, e quindi ogni impresa, in possesso di immobili, indipendentemente dall'uso che ne viene fatto.

(53) La Commissione ha chiesto alle autorità italiane di fornire ulteriori informazioni riguardo agli enti e alle attività di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i), del Decreto Legislativo 504/92, che sono stati l'oggetto delle denunce ricevute. Le autorità italiane hanno argomentato che una tale esenzione potrebbe essere giustificata da differenze oggettive tra i contribuenti. Di norma è esente dall'ICI l'uso non commerciale di un fabbricato, mentre l'uso commerciale è tassato interamente.

⁽¹⁾ Come indicato sopra, al par. 37, al presente stadio del procedimento non può essere escluso che gli immobili di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i), possano essere usati per lo svolgimento di attività economiche.

(54) Tuttavia, a questo stadio, la Commissione ritiene che gli enti non commerciali possano svolgere, in certi casi, attività economiche. In tal caso potrebbero trovarsi nella stessa situazione giuridica e fattuale di qualsiasi altra società che eserciti un'attività economica. La Commissione ha ricevuto ad esempio dai denunciati informazioni riguardanti presunte prestazioni, da parte degli enti ecclesiastici, di servizi sanitari o ricettivi, che sono in concorrenza con servizi analoghi offerti da altri operatori economici. A tale riguardo, le autorità italiane hanno indicato alla Commissione che un ente ecclesiastico che svolge un'attività economica, né marginale né direttamente legata alle attività di culto, deve essere trattato come qualunque altro operatore economico che eserciti la stessa attività. Le autorità italiane hanno inoltre precisato che gli enti ecclesiastici sono soggetti a controlli amministrativi da parte delle autorità competenti, come qualsiasi altro ente e contribuente. Tuttavia, come sopra indicato, risulta che gli enti non commerciali possano svolgere attività commerciali, che sono necessariamente di natura economica ai sensi del diritto UE della concorrenza. Ad esempio, la relazione finale della Commissione ministeriale di studi sulle problematiche applicative dell'esenzione dall'ICI disposta dall'art. 7, c. 1, lett. i) del D.Lgs. 504/1992, nella versione inviata dai denunciati alla Commissione, precisa che le attività sanitarie e didattiche sono necessariamente di natura commerciale, poiché sono fornite in forma organizzata verso corrispettivi (paragrafo 3.2.). Attività di siffatta natura sono qualificate come attività di natura economica ai sensi del diritto UE della concorrenza. Tuttavia, se tali attività sono svolte da un ente non commerciale [e non sono prevalenti⁽²⁾], l'ente interessato godrà dell'esenzione dall'ICI per l'immobile utilizzato nell'esercizio di tali attività, a condizione che siano soddisfatti i requisiti minimi previsti dalla Circolare. Se un ente commerciale svolge la stessa attività non godrà dell'esenzione fiscale, anche se soddisfa i requisiti della Circolare.

(55) A questo stadio del procedimento la Commissione ritiene quindi che l'esenzione dall'imposta comunale sugli immobili prevista per le categorie di cui all'articolo 7, c. 1, lettera i), del Decreto Legislativo n. 504/92 configuri *prima facie* una misura selettiva ai sensi della giurisprudenza.

ii) *Articolo 149, quarto comma, del TUIR*

(56) Quanto all'articolo 149, quarto comma, del TUIR, a questo stadio la Commissione stima che tale disposizione configuri *prima facie* una misura selettiva: solo gli enti ecclesiastici e le associazioni sportive dilettantistiche, difatti, hanno la possibilità di mantenere la qualifica di ente non commerciale anche qualora non possano più essere considerati enti non commerciali.

c) *Giustificazione in base alla logica del sistema tributario*

(57) Una misura può essere giustificata dalla natura e dalla struttura generale del sistema tributario qualora discenda direttamente dai principi informativi di tale sistema. Come costantemente sostenuto dalla Corte di giustizia, spetta allo Stato membro fornire tale giustificazione.

⁽²⁾ Se tali attività fossero prevalenti, generalmente l'ente non sarebbe considerato non commerciale (si veda: Commissione ministeriale, paragrafo 2.2.1.).

(58) Nelle loro dichiarazioni, le autorità italiane hanno sostenuto che le misure in oggetto non derogano alla logica inerente del sistema tributario italiano (vedi sopra, sezione 3). Tuttavia, a questo stadio del procedimento, esse non hanno fornito prove sufficienti che consentano alla Commissione di ritenere che le misure in questione possano essere giustificate sulla base dei principi inerenti a tale sistema.

(59) In particolare, per quanto riguarda l'esenzione dall'ICI, a questo stadio la Commissione non può condividere la posizione delle autorità italiane, secondo cui il valore sociale di un'attività costituisce un valido motivo per giustificare una misura secondo la logica del sistema tributario. La nozione di aiuto di Stato, infatti, non dipende dall'obiettivo perseguito dalla misura, e in ogni caso l'esenzione dall'ICI non si applica a tutte le imprese che esercitano tali attività di alto valore sociale, ma solo ad alcune di esse (quelle svolte da enti non commerciali). In sintesi, l'approccio delle autorità italiane risulta essere in contrasto con quanto statuito dalla Corte di giustizia nella causa *Cassa di Risparmio di Firenze* ⁽¹⁾, anch'essa riguardante un'agevolazione fiscale concessa a persone giuridiche senza scopo di lucro che perseguivano fini di utilità sociale. La Corte di giustizia ha dichiarato che:

“l'agevolazione fiscale in parola è concessa in considerazione della natura giuridica dell'impresa, persona giuridica di diritto pubblico o fondazione, e dei settori in cui tale impresa svolge la propria attività.

L'agevolazione deroga al regime fiscale generale senza essere giustificata dalla natura o dalla struttura del sistema fiscale in cui si inserisce. La deroga non è basata sulla logica della misura o sulla tecnica impositiva, ma deriva dall'obiettivo del legislatore nazionale di favorire finanziariamente enti ritenuti socialmente meritevoli.

Una tale agevolazione è quindi selettiva.”

(60) Con riferimento alla disposizione di cui all'articolo 149, quarto comma, del TUIR, le autorità italiane hanno altresì spiegato che tale disposizione è volta a preservare la competenza esclusiva del Ministero dell'Interno. A tale riguardo, senza alcun pregiudizio in ordine alla valutazione di tale giustificazione, a questo stadio la Commissione ritiene che la misura in questione non sia comunque giustificata sulla base dei principi inerenti al sistema tributario italiano, ma eventualmente in base ad altre considerazioni che non riguardano tale sistema.

4.1.4. Effetti sugli scambi tra Stati membri e distorsione della concorrenza

(61) Ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, la misura deve incidere sugli scambi tra Stati membri e falsare, o minacciare di falsare, la concorrenza. Nella fattispecie, almeno alcuni dei settori che beneficiano dell'esenzione dall'ICI, come quelli relativi all'offerta di servizi ricettivi e sanitari, sono aperti alla concorrenza e agli scambi all'interno dell'Unione europea. Parimenti potrebbero esserlo anche altri settori, come ad esempio l'istruzione. Pertanto,

a questo stadio la Commissione stima che sia la misura ICI che la disposizione riguardante gli enti non commerciali, potenzialmente applicabili a diversi settori economici, incidano sugli scambi tra gli Stati membri e falsino o minaccino di falsare la concorrenza.

4.1.5. Nuovi aiuti

(62) Entrambe le misure possono essere qualificate come nuovi aiuti. L'ICI è stata in effetti introdotta nel 1992, e l'esenzione fiscale in questione non è stata notificata né altrimenti approvata dalla Commissione. L'esenzione si applica a un'ampia gamma di attività che non erano chiuse alla concorrenza quando l'ICI è stata introdotta, ed ha carattere annuo. Pertanto, ogni deroga alle normali disposizioni di questo regime fiscale configura necessariamente un nuovo aiuto nella misura in cui ricorrono le condizioni di cui all'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE. Analogamente, l'articolo 149 (ex articolo 111-bis) del TUIR è stato introdotto nel 1998, e neanch'esso è stato notificato o altrimenti approvato dalla Commissione. Per questo motivo la deroga di cui all'articolo 149, quarto comma del TUIR può essere qualificata come nuovo aiuto, nella misura in cui ricorrono le condizioni di cui all'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE.

4.1.6. Conclusioni

(63) Poiché risultano ricorrere tutte le condizioni enunciate all'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, a questo stadio del procedimento la Commissione ritiene che la misura di esenzione dall'ICI per gli immobili utilizzati da enti non commerciali per fini specifici (articolo 7, c. 1, lettera i), del Decreto Legislativo n. 504/92), e l'articolo 149, quarto comma, del TUIR, comportino un aiuto di Stato che può essere qualificato come nuovo aiuto.

4.2. Compatibilità

(64) Le misure che costituiscono aiuti di Stato possono essere considerate compatibili sulla base delle deroghe previste all'articolo 107, paragrafi 2 e 3, del TFUE.

(65) Ad oggi la Commissione nutre dubbi sul fatto che le misure in questione possano considerarsi compatibili col mercato interno. Le autorità italiane non hanno presentato alcuna argomentazione atta ad indicare che nella fattispecie si applichi una delle deroghe di cui all'articolo 107, paragrafi 2 e 3, del TFUE, in base alle quali un aiuto di Stato può essere considerato compatibile col mercato interno.

(66) Non risultano applicarsi, nella fattispecie, le deroghe di cui all'articolo 107, paragrafo 2, del TFUE, riguardanti gli aiuti a carattere sociale concessi ai singoli consumatori, gli aiuti destinati a ovviare ai danni arrecati dalle calamità naturali oppure da altri eventi eccezionali, e gli aiuti concessi a determinate regioni della Repubblica federale di Germania.

(67) Non risultano applicarsi neppure le deroghe previste dall'articolo 107, paragrafo 3, del TFUE, che prevedono l'autorizzazione degli aiuti destinati a favorire lo sviluppo

⁽¹⁾ Sentenza della Corte di giustizia del 10.1.2006, causa C-222/04, *Cassa di Risparmio di Firenze*, Racc. 2006, pag. I-289, punti 136-138.

economico delle regioni ove il tenore di vita sia anormalmente basso, oppure si abbia una grave forma di sottoccupazione, nonché quello delle regioni di cui all'articolo 349 TFUE, tenuto conto della loro situazione strutturale, economica e sociale. Parimenti, non sembra si possa ritenere che le misure in questione siano destinate a promuovere la realizzazione di un importante progetto di comune interesse europeo oppure a porre rimedio a un grave turbamento dell'economia italiana, ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 3, lettera b), del TFUE.

- (68) L'articolo 107, paragrafo 3, lettera d), del TFUE prevede che possano considerarsi compatibili col mercato interno gli aiuti destinati a promuovere la cultura e la conservazione del patrimonio, quando non alterino le condizioni degli scambi e della concorrenza nell'Unione in misura contraria all'interesse comune. Secondo la Commissione non si può escludere che alcuni enti, come gli enti non commerciali che svolgono esclusivamente attività didattiche, culturali e ricreative, abbiano ad oggetto la promozione della cultura e della conservazione del patrimonio, e possano quindi rientrare nel campo d'applicazione di tale articolo.
- (69) Ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 3, lettera c), del TFUE gli aiuti concessi per agevolare lo sviluppo di talune attività o di talune regioni economiche possono essere considerati compatibili sempre che non alterino le condizioni degli scambi in misura contraria al comune interesse. A questo stadio, tuttavia, la Commissione non ha elementi per valutare se i vantaggi fiscali apportati dalle misure in esame siano legati a specifici investimenti idonei a beneficiare di aiuti sulla base di regole e orientamenti comunitari, alla creazione di posti di lavoro o a progetti specifici. La Commissione ritiene, al contrario, che le misure in questione sembrino costituire una riduzione degli oneri che gli enti interessati dovrebbero normalmente sostenere nel corso della propria attività, e che debbano pertanto essere considerate come aiuti al funzionamento. In base alla prassi della Commissione, questi aiuti non possono essere considerati compatibili col mercato interno poiché non agevolano lo sviluppo di talune attività o di talune regioni economiche, e poiché gli incentivi in questione non sono limitati nel tempo, decrescenti e proporzionati a quanto necessario per porre rimedio a specifici svantaggi economici delle regioni interessate.
- (70) La Commissione non può infine escludere, a questo stadio, che alcune delle attività beneficiarie delle misure in questione possano essere classificate ai sensi della legge ita-

liana come servizi di interesse economico generale a norma dell'articolo 106, paragrafo 2, del TFUE e secondo la giurisprudenza *Altmark*. Le autorità italiane non hanno tuttavia fornito alcuna informazione che consenta alla Commissione di valutare se sia così e di esprimersi sull'eventuale qualifica di aiuto di queste misure e sulla loro compatibilità col mercato interno.

5. CONCLUSIONI

- (71) In considerazione di quanto sopra esposto, la Commissione ha deciso di avviare un procedimento di indagine formale, conformemente all'articolo 108, paragrafo 2, del TFUE, in relazione al regime previsto dall'articolo 7, comma 1, lettera i) del Decreto Legislativo n. 504/92 e in relazione alla disposizione di cui all'articolo 149, quarto comma, del TUIR.

Decisione

- (72) La Commissione invita l'Italia a presentare le proprie osservazioni e a fornire tutte le informazioni utili ai fini della valutazione dell'aiuto, entro un mese dalla data di ricezione della presente.
- (73) La Commissione invita inoltre le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera ai beneficiari potenziale dell'aiuto.
- (74) La Commissione fa presente al governo italiano che l'articolo 108, paragrafo 3, del TFUE ha effetto sospensivo e che in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, essa può imporre allo Stato membro di recuperare un aiuto illegalmente concesso presso il beneficiario.
- (75) Con la presente la Commissione comunica all'Italia che informerà gli interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. Inoltre informerà gli interessati nei paesi EFTA firmatari dell'accordo SEE attraverso la pubblicazione di un avviso nel supplemento SEE della *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea* e informerà infine l'Autorità di vigilanza EFTA inviandole copia della presente. Tutti gli interessati anzidetti saranno invitati a presentare osservazioni entro un mese dalla data di detta pubblicazione."

KILPAILUPOLITIIKAN TOTEUTTAMISEEN LIITTYVÄT MENETTELYT

Euroopan komissio

2010/C 348/11

Valtiontuki – Italia – Valtiontuki C 26/10 (ex NN 43/10) – Muiden kuin kaupallisten yhteisöjen erityistarkoituksiin käyttämille kiinteistöille myönnettävää vapautusta kunnallisesta kiinteistöverosta koskeva järjestelmä – Kehotus huomautusten esittämiseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan mukaisesti ⁽¹⁾ 17

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyillä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI